

עפ"ג 21/11135 - וליאם מתיוס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 21-09-11135

לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד

כב' השופט אריה רומנווב

כב' השופט שירלי רנר

המעורער
וליאם מתיוס
ע"י ב"כ עו"ד ברק טמיר

נגד
המשיבה
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום בירושלים (כב' ס. הנשיה השופט ירון מינטקוביץ) מיום

25.7.21 בת"פ 15395-06-20.

כללי

1. המערער הורשע, על יסוד הודהתו בעבודות כתוב האישום המתוקן שהוגש נגדו, בעבורות של קבלת דבר במרמה, התחזות בצוותא, גנבה בצוותא, איומים בצוותא, והפרת הוראה חוקית. המערער צירף תיק נוספת מבית המשפט לטעבורה (פ"ל 20-03-1180) והורשע בעבירות נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון ונוהגה ללא ביטוח. המערערណدون לעונשים הבאים: ארבע שנות מאסר בפועל; שני מאסרים מותניים; קנס בסך 10,000 ₪, פסילת רישיון נהיגה למשך שנים, שתחל לאחר תום הפסילה הנוכחית; פסילת רישיון מותנית ופיקוי ל-10 מתלוונים בסכום כולל של 57,000 ₪. העורער מופנה כנגד חומרת העונש.

2. המערער הוועמד לדין עם נאשם מס' 1, אחינו (להלן יקראו ביחד: "הנאשמים"). ואלה המעשים:

מעשי המרמה - במהלך התקופה, שבין החודשים פברואר 2019 ועד דצמבר 2020, פעלו הנאשמים לקידום קשר שקוימו במהלך התקופה, להוציא ייחדיו במרמה סכומי כסף מאנשים שונים. על פי תכניהם של השניים ובהתאם למה שהוסכם ביניהם, פנה נאשם 1 ל - 12 עובי או רחוב, אמר להם כי אימו חולה, ביקש מהם הלוואות לצורכי קניית מזון ותרומות עבורה, והבטיח כי יחזיר את ההלוואה בתוך מספר ימים, מבלתי שהתכוון לעשות כן. על מנת להניח את דעתם של חלק מהמתלוונים, נאשם 1 הציג לפניהם מצג שקרי, כאלו יש ברשותו צ'ק לפקודתו והוא יחזיר להם את

הלוואה לאחר שיפדה את הציק בטור מספר ימים. בהמשך לכך ו בהתאם למה שתוכנן במסגרת הקשר, פנו שני הנאים בשנית לעשרה מהמתלוננים לאחר מספר ימים, תוך שהמערער התזהה בפניהם לאחר, לעיתים באמצעות תעודת זהות שאינה שלו, ואמר להם כי הוא מעסיקו של נאשם. הנאים הציעו לממתلونנים כי יחוירו להם את סכום ההלוואה באמצעות צ'קים או העברה בנקאית בסכום גבוה יותר, והמתלוננים יתנו להם בזמןן את הפרש בין סכום ההלוואה לבין סכום הציק או העברה. זאת, לאורות שהנאים ידעו שהשייקים שברשותם חסרי ערך ולא הייתה להם כל כוונה לבצע העברה בנקאית. המתלוננים, אשר קיוו כיvr יכולו לקבל את החזר ההלוואה שניתנו לנאים 1, הסכימו להצעה שניתנו לנאים בזמןן את הפרש שבין סכום ההלוואה לסכום הציק או העברה הבנקאית שהנאים הציעו להם. בסופו של דבר, הצ'קים אותם מסרו הנאים לממתلونנים השונים לא כובדו והנאים לא ביצעו כל העברה בנקאית.

أيام وجنبا - שני مكرimes أيימו النائمين على شئون الممثلونين وبنحو ما هو سكريبي. أحد الممثلون (الممثلون م"ש), ممنو كسب نאים 1 اللوائية بأופن המתואר לעיל, نפגש עם النائمين بمטרה לקבל את כספו חזירה, אך במפגש זה לzech המערער מידות המمثلون סכום של 5,200 ₪, לאחר ששאלו כמהழמן יש לו, סירב להחזירו ונתן לו شك عرق כקדומו. לאחר שנודע לאוטו מمثلון כי الشيكם הם חסרי عרך, הוא פנה למערער. הלה הורה לו להעביר סكريبي כסף נוספים באמצעות שנות, כאילוvr יכול להסביר לו את כספו, ומمثلון העביר לנאים 1 3,000 ₪ נוספים ולאחר מכן העביר לumaruer עוד 950 ₪. כשביקש את כספו, צעק עליו המערער ודרש ממנו את כרטיס הבנקט שלו ואת הקוד הסודי. המمثلון עשה כן ולמחמת ביקש המערער שיחזר לו את שמסר אחרת יפנה למשטרת. בתגובה איים עליו נאים 1 כי אם יעשה כן הוא "يستבר". שני הנאים משכו מחשבונו של מمثلון זה סך של 7,061 ₪ ולא השיבו לו את כספו.

מمثلון שני (الممثلون ג"א) שניתן לנאים 1 הלוואה, כפי שתואר לעיל, ביקש את כספו חזירה ונאים 1, הורה לו לחתן לו סכום של 2,000 ש"ח נוספים והבטיחו כי איז יחזיר לו סכום של 3,500 ₪, הגם שלא הייתה לו כוונה להחזיר את כספו. בשל המציג הכספי נתן לו המمثلון סכום של 2,000 ש"ח. בפגישה נוספת, הורה לו המערער למשוך סכום של 4,000 ש"ח מכספי וلتת לנאים. המمثلון והנאים נסעו לעיר רחובות למשוך כסף מכספי ובדרכם זירז נאים 1 את המمثلון ואיים עליו ש"לא כדאי לו להסתבר". המمثلון הצליח למשוך רק 2,000 ₪, ובתגובה איים עליו נאים 1 כי הוא הולך להסתבר ולא יראה את כספו יותר. גם המערער איים עליו באופן דומה, הוסיף כי הוא יידע הין המمثلון גור והורה למمثلון לעורק קניות עבור הנאים בירתת הסכום. המمثلון רכש עבור הנאים מוצריים שונים בסכום כולל של 1,319 ₪ וקנה לumaruer מכשיר טלפון סלולרי בסכום של 650 ש"ח. בסופו של דבר לא החזרו הנאים לג"א את כספו.

סך כל הסכום שקיבלו הנאים ייחדי מכל המمثلון נאים באופן שתואר לעיל הוא 92,855 ₪.

הפרת הוראה חוקית - ביום 7.6.20 הוגש נגד שני הנאים כתוב האישום המקורי, ולצדו בקשה לקביעת תנאי שחרור. ביום 25.6.20 הורה בית המשפט, כי שני הנאים ישחו עד תום ההליכים במעצר בית מלא. ביום 27.11.20 הקל בית המשפט בתנאי שחרורו של נאים 1 והתר לוציאת שלוש פעמיים בשבוע לשושם שעות בכל פעם, בלוויי מפקח, לצורך התאזרחות. ביום 13.12.20 הקל בית המשפט באופן דומה גם בתנאי שחרורו של המערער. שני הנאים פtro את תנאי שחרורו, בכך שיצאו מספר פעמיים ממוקם מעצר הבית ללא פיקוח, בשעות שבhan לא היה אמורים לצאת, ועוד ביצעו את העבירות כלפי המمثلון נאים אל ור"ח.

תיק תעבורה מצורף - כאמור, המערער צירף תיק נוסף מבית המשפט ל התביעה בפתח תקווה (פ"ל 20-1180-2016). על פי עובדות האישום, המערער מעולם לא הוציא רישיון נהיגה, ביום 27.7.16 נדון, בין היתר, לשנת פסילה בפועל. חרב זאת, ביום 10.3.2016 בסמוך לשעה 18:30 הוא נהג במכונית בעיר פתח תקווה. בשל כך הורשע המערער בעבירות נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה ללא ביטוח.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לקבלת הערעור ולהפחחת תקופת המאסר שנגזרה על המערער בתיק זה וڌחית מועד תשלום הפיצויים. נטען, כי שגה בית משפט קמא בקבעו כי חלקו של המערער גדול מזה של נאשム 1. לטענת הגנה, נאשム 1 הוא זה שפנה אל המתлонנים ויצר במעשייו את קיומה של העבירה. בולדו לא הייתה יוצאה העבירה אל הפועל. חלקו של נאשם 1 גדול או לפחות שווה לחלקו של המערער. עוד נטען, כי נאשם 1 פועל כאשר תלוי עומד בעניינו מאסר מותנה בר הפעלה בין שישה חודשים, על עבירות רכוש ואיומים, ואילו המערער, שאמןם גילוון הרשותתו רחב, הרשותו האחורה הנה משנת 2016. לענין נסיבות ביצוע העבירות, נטען כי אין מדובר בעבירות בעלות תחכים מיוחדים או תכנון מוקדם, אלא תחילתן בביצוע אקראי של נאשם 1. עוד נטען, כי לא ניתן משקל מספק לנסיבות האישיות של המערער, ובכללן: לקיחת אחירות, הבעת חריטה, השתתפות המערער בקבוצות רפואיים טיפוליות בבית הכלא חלקה ממאסרו, הودאה וחיסכון בזמן טיפולו. המנייע לביצוע העבירות היה מצבה הרפואי והכלכלי של אחות המערער ולא למטרות בצע כסף. המערער סובל מחילות רבות, ובכללן מחלת קשה. הוא מסר עצמו שנים רבות למען ביטחון המדינה. לענין תשלום הפיצויים נטען כי הסכם אינו סביר לתשלום בתוך מספר חדשים כשהמעערער נמצא בין כותלי הכלא, וمبוקש כי מועד התשלום ידחה עד לאחר שחרורו. הוסיף, כי בגין עבירות המרימה הוטלו על המערער 3 שנות מאסר בפועל וכן הוטלו 18 חדשים מאסר בפועל בגין עבירות התעבורה, כאשר 12 חדשים מתוכם הנם במצטרף, וכך שבסך הכל הוטל על המערער עונש של ארבע שנות מאסר. נטען, כי המעורב الآخر היה הדמות הדומיננטית. וכן, נטען, כאמור בהודעת הערעור, כי מקרה אחד שנעשה על ידי המעורב האחר, יוחס למערער.

טען עוד, כי בית משפט קמא קבע שהמצב הכלכלי וה רפואי של שני הנאים לא הוכח לפניו, אף שבכתב האישום יש ביטוס לכך, לא ניתן למסובב של המערער משקל מספק: המערער הינו חוליה בסרטן ו עבר מספר צינורות ואין לו יכולת לשלם את הפיצוי אלא לאחר שחרורו ממאסרו. על כן יש להפחית מעונשו, ולכל הפחות להשוותו לנאים الآخر (בעבירות המרימה).

ב"כ המשיבה ציינה בתשובה, כי המתلونנים לא צורפו לערעור ועל כן לא ניתן לשנות את ההחלטה בגין הפיצוי. כן נטען, כי מדובר בקשר אותו קשוו השניים, והנסיבות האישיות לא נעלמו מעינו של בית משפט קמא, ערעוורו של המערער الآخر נדחה (עפ"ג 1190-09-21), ולענין העונש התעבורי של המערער באהו הפניה לעונש המאסר לתקופת 28 חודשים בגין עבירת תעבורה קודמת, והוגש רישומו הפלילי של המערער. על כן יש לדוחות הערעור.

דין

4. דין הערעור להידחות.

עמוד 3

© verdicts.co.il - דין הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

כללו הוא, כי ערכאת הערעור אינה גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדינית. התערבותה בעונשים שנגזוו שומרה למקרים חריגים בלבד, בהם נפלת טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת העונשה הרואיה. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגיעו לכל מסקנה כי דין הערעור להידחות, הויל ולא נפלת כל טעות מהותית בגזר הדין.

5. לזכות המערער עומדת הودאותו במיוחס לו, שהביהה לחיסכון בזמן שיפוטי וליעול ההליכים והבעת חרטה. בכלל השיקולים ל科尔 הובאו גם מצבו הרפואי ונסיבות חייו המורכבות. ואולם מנגד, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצעו. מדובר במשி מרמה מכוערים שבוצעו תוך ניצול תמיותם וטוב ליבם של עוברי אורח. מהותה של המרמה, בפגיעה ברצון החופשי ובחופש הבחירה של המתלוננים, אותן רימה והונה (ראו: ע"פ 752/90 **שמעאל ברזל נ' מדינת ישראל** (1992)). המערער ביחיד עם אחינו, הצער ממנו ביותר מעשרים שנים, הגיעו לאנשים רבים ובמשך תקופה ארוכה, באופן מתוכם, לאחר תכנון וטור שהם מתללים בקורבנותיהם, מוסיפים ומוציאים מהם כספים נוספים על אלה שכבר נתנו להם ואף איימו על שנים מהם. בכך פגע המערער באמון של המתלוננים בחולת, פגעה, שהתווסף לה עלבון והשפלה כעולה מהऋות נפגעי העבירה. סכומי הכספי שהוציא המערער ביחיד עם שותפו הינם נכבדים. פעולות המערער מלמדות על تعזה רבה וזלזול בקורבנותיו. המערער בחר להמשיך במשי המרמה גם לאחר שנעצר והוגש נגדו כתב אישום, תוך שהוא מפר את תנאי מעצר הבית שנקבעו לו, באופן המלמד גם על כישלון ההרתעה בעניינו. על אף ניתן ללמידה גם מעברו המכבד, המעד כי הוא הרגיל עצמו לפגוע בגופם וברכשם של אחרים וכי למרות מאסרים משמעותיים שהוטלו עליו פעמי אחד פעם, הוא לא הורתע. באשר לטענות הסגנור הנוגעות להבדלים בין המערער לבין שותפו, הבדלים אלה זכו להתייחסות הולמת בגין הדין ולעונשים נבדלים ומתחאים לכל אחד מהם, זאת בין היתר, לנוכח ההבדל המשמעותי הקיים בין העבר הפלילי המשמעותי של המערער, להבדיל מזה של נאשם 1. גם אין בידינו לקבל את הטענה כי מעשה אחד שנעשה על ידי המעורב الآخر יוכס לערעור שכן לשניהם מি�וחסת על פי כתב האישום המתוקן התנהלות דומה (ר' ס' 25, 26 לכתב האישום המתוקן). יוסף כי המערער הורשע גם בהיגיה בפסילה, בכך שנאג ברכב למורות שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה ואף נדון לעשר שנות פסילה. גם בכך יש כדי להעיד על העדר מORA מהחוק וזלזול מוגן תוך סיכון משתמשי הדרך. לפיכך, בנסיבות אלה, העונשים שקבע בית משפט כאמור מקובלים علينا ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ה' אדר ב' תשפ"ב, 08 מרץ 2022, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד